

som ledighedstallet, der bliver offentliggjort i morgen, vil fortælle os, tordner beskæftigelsen faktisk opad måned for måned, og vi vil godt sikre os mod flaskehalse.

Vi vil også godt sikre, at der bliver et stærkere incitament til, at de orlovsaftaler, man indgår fra 1. januar 1995, også indeholder et perspektiv om uddannelse. Der er jo ikke noget som helst til hinder for at lave jobrotationsaftaler, som også indeholder uddannelse, og det bliver der faktisk et stærkere incitament til nu – både fordi vi stopper de meget liberale jobrotationsordninger med 80 pct.s dækning, og fordi de meget fleksible rotationsaftaler med 100 pct.s dækning bliver sikret som en varig ordning i stedet for at falde væk.

Der er altså mange gode grunde til, at også skraldemænd, HT-chauffører og alle mulige andre laver nogle fornuftige rotationsordninger og lægger noget uddannelse ind. Det har vi faktisk brug for, også for at imødegå de flaskehalse, som vi kan se ude i horisonten, og som vil komme engang hen over foråret, hvis vi ikke gør noget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 296

14) Til undervisningsministeren af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad kan ministeren oplyse om omfanget og karakteren af lektielæsning i folkeskolen?«

Frank Dahlgaard (KF):

Vi lever jo i en foranderlig tid, hvor det ikke er nok at uddanne sig én gang for alle. Teknikken forandres, der kommer mere viden til, og det er nødvendigt at efteruddanne sig, følge med løbende og holde sig ajour.

Derfor er det vigtigt, at de unge mennesker lærer selv at sætte sig ind i et stof og arbejde med det, og det er baggrunden for, at jeg her i dag spørger ministeren, hvad der kan oplyses om omfanget og karakteren af lektielæsning i folkeskolen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Begrundelsen for spørgsmålet kan jeg være helt enig i; men hvis hr. Frank Dahlgaard venter, at jeg kan give nøjagtige tal med hensyn til omfanget af lektielæsningen i folkeskolen og samtidig beskrive karakteren af hjemmearbejdet generelt, må jeg desværre skuffe.

Den danske folkeskole er en kommunal skole, hvor mange beslutninger træffes decentralt. Jeg kan oplyse, at det er skolebestyrelsen ved den enkelte skole, som fastlægger de overordnede principper for skolens virksomhed, herunder også principperne for samarbejdet mellem skole og hjem. Det står i folkeskolelovens § 44, stk. 2. Jeg kan også oplyse, at spørgsmålet om lektielæsning i den enkelte klasse er omfattet af det samarbejde mellem lærer og elev, der er fastlagt i folkeskolelovens § 18, stk. 4.

Generelle og centralt formulerede retningslinjer for lektielæsning findes således ikke. Derimod hviler lektielæsning i hjemmet på den praksis, der har udviklet sig på de forskellige skoler, og det almindeligste vil være, at man i de yngste klasser begrænser omfanget af hjemmearbejde, mens man senere i skoleforløbet lader eleverne læse lektier hjemme som forberedelse til arbejdet på skolen.

Især det skriftlige hjemmearbejde på de ældste klassetrin ses af mange skoler som et nødvendigt led i den undervisning, der også fører frem mod de afsluttende prøver i 9. og 10. klasse.

Den praksis, der lokalt har udviklet sig på baggrund af dels traditioner, dels forældreholdninger og dels elev- og lærerholdninger, kan således være særdeles forskellig fra skole til skole, men det er mit indtryk, at man mange steder i dag i højere grad diskuterer omfanget af hjemmearbejdet end for 15-20 år siden.

Frank Dahlgaard (KF):

Tak for svaret. Jeg kan forstå på ministeren, at der altså ikke findes spørgeundersøgelser eller på anden måde talmæssig belysning af omfanget af lektielæsning i folkeskolen på de forskellige klassetrin, men at det formentligt er meget varieret fra skole til skole – og vel også fra klasse til klasse – og at det er en del af undervisningsmetodefriheden i hvor høj grad, man vil køre på den måde.

Var det ikke en idé at lave en sådan undersøgelse? Det behøver vel ikke koste noget at sætte nogle skoler i gang med – gennem inspektørerne – at foranstalte, at vi får et overblik over omfanget af lektielæsningen og over, hvor stor variationen er. Det kunne jo være, at en sådan undersøgelse gav nogle resultater, der ville give anledning til en indgriben.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Nu satte spørgeren mig også på en opgave i går,